

som nøie skulle beskrive, hvad der af Gaardens tilliggende Mark, Ager, Eng og Fædrift, med videre, skal tilhøre enhver Gaards Part, samt hvor meget af Gaardens Hartkorn, den i Forhold af dens Størrelse og Godhed skal ansættes for, paa det deraf kan erfares, hvad saadan en Parts Eier har at svare af de Gaarden paalagte Skatter, Kontributioner, Afgift og andre Byrder. Af denne Forretning skal en af samtlige underskrevne ligegyldende Gjenpart indsendes til den Amtstue, Gaarden sorterer under, for der at tjene til Efterretning ved Skatternes Inddrivelse, samt derfra videre at indberettes til Rente-Kammeret.]

§ 7. [De, som Inspektionen og Direktionen er anfortroet over de publique Godser, saasom Universitetets, Kommunitetets, Kirkers, Skolers, Hospitalers og andre til publique Stiftelser eller Embeder henlagte Godser, have at see derhen, i Særdeleshed hvor der ikke er nogen Hoved- eller Sæde-Gaard, som Bønderne gjøre Høveri til, at de paa slige Godser værende Fæste-Bønder kunde erholde Eiendoms-Ret over deres nu i Fæste havende Gaarde, og det paa saadanne Vilkaar, som Bonden kunde være tjent med og holden ved, og Stiftelsen hverken nu eller i Fremtiden tabte eller hazaderede noget, men snarere vandt noget ved; saasom at Bonden og hans Efterkommere bleve forbundne til aarlig at erlægge det samme og paa samme Maade, som de hidindtil have betalt i Landgilde eller under et andet Navn; at det, de i et eller andet Tilfælde havde været forbundne til at præstere, saavelsom det, Fæstet af Gaarden rimeligviis kunde beregnes til, ligeledes blev anslaget til noget vist aarlig i Penge eller Varer, og lagt til den aarlige Afgift, for hvilken Stiftelsen eller den forrige Eier, efter foregaaende 1ste Artikels Formeldning, blev prioriteret, næst efter de Kongelige Skatter, og fremfor alle andre, i Gaarden og dens Besætning. Kunde Vedkommende udfinde, og imellem sig blive enige om en anden og bekvemmere Maade, skal saadant ei heller være dem formeent, naar kuns Hensigten dermed opnaaes, saaledes; at Bonden faaer Eiendomsret, paa en Maade, han kan være tjent med og holden ved, og den publique Stiftelse hverken nu eller for Fremtiden taber eller hazaderer, men snarere vinder noget derved.]

Ad § 2, nr. 10

Instruction af 7. december 1771, hvorefter alle Vedkommende sig i Høieste-Ret skal skikke og forholde, som ændret ved bekendtgørelse af 21. februar 1850 ang. en Forandring i adskillige af de med Hensyn til Rettergangsmaaden for Høiesteret foreskrevne Former

Forskriften indeholder 34 paragraffer, men alene §§ 3, 5, 8, 9, 12, 13, 15, 16, 22 og 32 foreslås bevaret.

1. [Høieste-Ret skal bestaae af saa mange skikkelige og i Lov og Ret vel erfarne Personer, som Kongen allerede har forordnet eller herefter forordner].

2. [Den skal holdes eengang om Aaret paa den Tid, Kongen anordner, i Kiøbenhavn eller andetsteds, hvor Han det befaler].

3. Justitiarius skal have Indseende med og sørge for, at alle Ting i Høieste-Ret gaae ordentlig til, at Sagerne i den rette Orden blive foretagne og saasart mueligt expederede, at det behøvede Antal af Assessorer alle Tider er tilstede, og at denne Instrux nøie bliver efterlevet, med videre.

4. [Alle Tilforordnede i Høieste-Ret skal, naar samme holdes, der flittig være tilstede, og maa ingen af dem sig derfra entholde, eller, førend Retten brydes, aftræde, uden i de Tilfælde, som i 14 § meldes; med mindre det skeer efter Kgl. Dispensation eller og formedelst tilfaldende Svaghed, som deres Udblivelse kunde forsaarsage, hvilket da Justitiarius, saasart mueligt, tilkiendegives, for at kunne uopholdelig foranstalte, at Høieste-Ret alle Tider med et anstændigt Antal af Assessorer kan være beklædt; dog maa Retten ikke holdes, med mindre der ere i det ringeste Nie af de Tilforordnede tilstæde, og skal de Assessorer, som sidde i Retten, naar en Sag begynder, der forblive, indtil de have voteret i Sagen og samme er paadømt, saasom ingen maa votere i en Sag, uden den, som fra Begyndelsen af har siddet derudi.]

5. Samtlige Tilforordnede skal møde [om Sommer-Dagene og i Mart. og Oct. saa betimelig om Morgenen, at Retten Kl. 8 kan være sat, og saa blive siddende indtil Kl. 1 Efterm. eller længere, saafremt Sagen, som er for, i den Dags